

Comunicat de la Taula de l'Aigua en relació a l'entrada en funcionament de la empresa "TAIGUA-EPEL", encarregada de la gestió pública del servei d'abastament d'aigua potable als ciutadans i ciutadanes de Terrassa. El dia 10 de desembre de 2018 és un moment històric per a la ciutat i una data per recordar.

Amb l'esforç i participació de tothom, el futur de l'aigua pública comença avui.

El procés de remunicipalització de l'aigua ha estat el resultat d'un llarg i intens procés que ha tingut com a motor principal la pròpia ciutadania. Posant una primera pedra amb els signants del "Pacte per la gestió pública de l'aigua a Terrassa", amb la complicitat de més de 8000 signatures ciutadanes, mitjançant el treball a través de les entitats i els col·lectius ciutadans reunits a l'entorn del Consell d'Entitats d'Acció Ciutadana i del Parlament Ciutadà de Terrassa. Com a Taula de l'Aigua de Terrassa, no podem començar aquest comunicat si no donant les gràcies a aquest conjunt d'entitats i de manera molt particular a la FAVT i les Associacions de Veïns, a l'Observatori Ciutadà Municipal, a la PAH-APE i a l'Espai Drets, també a la XES i a grups com laioflautes i Casal de la Dona, i amb molta complicitat a Dones d'aigua. I també de manera molt especial a tota la xarxa d'Aigua és Vida i al European Water Movement, actors essencials.

Aquest procés ha estat possible pel compromís del Govern municipal i del grups polítics de la CUP, TeC, ERC i PSC que junts formen una majoria absoluta en el Ple Municipal de 20 sobre 27 regidors. Ha estat el resultat d'un treball intens i complex, i també creatiu i innovador dels serveis tècnics i jurídics de l'Ajuntament que és del tot just reconèixer.

Cal a dir també que aquest procés ha estat una valuosa experiència de col·laboració i concertació. El govern i els grups polítics han estat capaços d'escoltar, proposar i sumar, i els grups socials hem sabut aportar opinions, idees i propostes, i contribuir a establir aquests ponts de confiança i col·laboració necessaris.

No ha estat un procés fàcil. L'empresa Mina-Agbar forma part d'una gran multinacional que ha fet de l'aigua el seu negoci, i és també una empresa profundament arrelada a la ciutat, en tot el seu entramat d'interessos i negocis. L'empresa, després de 75 anys de concessió, no ha acceptat el que estableixen les lleis, que el subministrament d'aigua potable a les llars és una competència municipal.

El retorn de la fi d'una concessió al seu legítim propietari, en aquest cas l'Ajuntament, hauria de ser un procés normal i fàcil. Però quan l'empresa concessionària és un "monstre" més poderós que el propi Ajuntament, amb una capacitat i experiència immensa de litigar als jutjats això pot complicar-se, que és el que ha passat.

En aquest cas l'empresa disposava també dels treballadors dels serveis, de tota la informació sobre el servei, del control sobre els recursos generats per l'aigua, d'una capacitat immensa d'influir en l'opinió pública a través dels mitjans de comunicació, dels propis cercles i xarxes

econòmiques de la ciutat, i amb la informació annexa a la tramitació de les factures a totes les llars.

Han estat tramitats un conjunt important de litigis des de la pròpia Mina i altres instàncies i grups d'interès, i l'accés a la informació ha estat el gran problema a resoldre, a cada pas donat en el procés de remunicipalització l'ha seguit un contenciós o denúncia de l'empresa o dels seus cercles propers. Nombrosos han estat, els intents de paraitzar la recuperació de la gestió del servei mitjançant la demanda de mesures cautelars en els jutjats, que ha fet destinar a l'Ajuntament importants recursos humans i econòmics de la ciutat.

Una vegada les mesures cautelars demanades per l'empresa, han estat denegades, ha sigut el moment en el que aquesta ja no podia bloquejar la informació sense incórrer en il·legalitats i els seus propis interessos, es podien veure seriosament perjudicats mes enllà, del que implica la pèrdua de la concessió, és quan Mina-Agbar canvia d'actitud i s'obre, un ampli procés de negociació per una transició "pacífica".

Com a Taula de l'Aigua vam considerar molt lamentable la primera imatge pública creada en alguns mitjans de comunicació en l'inici d'aquest procés de negociació, confonent a la població sobre el sentit del que és un procés de recuperació d'un servei públic, manipulant el concepte de gestió mixta, creant una imatge incorrecta d'incapacitat de l'Ajuntament per fer-se càrrec de la gestió del servei, i pitjor encara, degradant el sentit de la col·laboració públic-privada, donant la imatge i la impressió d'una capacitat de tràfic d'influències al marge de la legalitat.

Per tot plegat i amb un acte de responsabilitat, considerem inevitable, i també desitjable, l'acord amb l'empresa per facilitar una transició al nou model sense ensurts. La posta en marxa del nou servei implica la subrogació dels treballadors i treballadores vinculats al servei, disposar d'uns locals d'oficines, tallers i magatzems adequats i disposar dels serveis necessaris de telefonia, serveis informàtics, laboratoris, manteniment i subministres.

El principi de continuïtat del servei esgrimit per l'Ajuntament lliga aquests contractes als antics proveïdors per un temps limitat, ha estat difícil imaginar altres opcions, donats els marges de temps dels quals es disposava, i la voluntat de no posar en perill aquesta continuïtat, donada la capacitat limitada dels recursos municipals i la complexitat del procés. És evident que tots els preparatius per la reversió haurien d'haver-se iniciat molt abans, i demanem la publicació de tota la informació relativa a aquests acords.

També és evident que en la planificació futura mitjançant el Pla Director, el coneixement de com funciona la xarxa de distribució i els instruments de modelització són essencials per poder fer una diagnosi adequada, l'encàrrec d'aquest instruments de planificació a Mina, com a consultora que disposa dels coneixements necessaris, no pot donar resposta a tot el Pla, creiem que ha d'estar liderat per la nova empresa pública i obert a una àmplia participació, amb la missió no només d'orientar el pla d'inversions, sinó també d'orientar l'aplicació dels tretze principis de l'aigua a la ciutat.

Creiem que la col·laboració públic-privada és necessària, sempre mitjançant concursos públics puntuals per als diferents serveis que l'empresa pública ha de buscar en el mercat, i s'han de fer amb la transparència i la lliure concurrència que estableix la llei. Les funcions del

Secretari i l'Interventor de l'Ajuntament, així com el necessari control social han de garantir que així sigui. Tot prenent en consideració que la col·laboració públic-públic (exempta d'interès de lucre), ha de ser un instrument prioritari per proveir-se d'aquests serveis.

Som conscients que la recuperació d'un servei públic no conclou amb l'adaptació d'aquest al que la llei preveu com a gestió pública, és aquest el moment en el que ens trobem i podríem dir, que es concreta el dia 10 de desembre de 2018. A partir d'aquí s'inicien unes noves dimensions, la que té a veure amb la recuperació efectiva del servei, l'adaptació dels treballadors en el nou marc de treball, d'integració d'un nou equip gerencial, d'integració efectiva de tota la informació i el coneixement necessaris a la nova empresa pública, dels sistemes tècnics, informàtics, de comunicació, mesura, facturació i control de tots els sistemes, i més enllà d'això, d'apropiació de tots els coneixements sobre la xarxa, els sistemes i inclús la memòria del servei. Aquest és un procés necessari que implica temps i treball.

I l'altra dimensió, la que té a veure amb el desenvolupament dels tretze principis que han de regir la gestió del servei d'aigua pública a la ciutat. Aquests principis tenen a veure amb la tasca encomanada a l'Observatori de l'Aigua de la Ciutat i que es concreta en el disseny i desplegament de la nova política i la nova cultura de l'aigua a la ciutat, en els àmbits de la millora permanent de l'eficiència i l'eficàcia del servei, de la millora de la qualitat de l'aigua, de la lluita contra el canvi climàtic i de la previsió de polítiques d'adaptació i de protecció dels ecosistemes aquàtics, que han de passar per la captació, pel consum responsable i la reutilització.

Hem de desplegar tot el que té a veure amb el dret humà a l'aigua i el preu just, en relació a l'accés a l'aigua, pensant també un sistema tarifari que integri el concepte de justícia social i dret humà. Hem de desplegar sistemes d'informació i comunicació, i també, de bateries d'indicadors que facilitin l'accés a la informació i la seva interpretació.

I per a tot això, hem de construir una nova cultura de l'aigua, basada en la col·laboració entre els espais ciutadans, el món educatiu, el món acadèmic i universitari, els grups polítics, el govern de la ciutat i l'òrgan gestor, hem de fer de la col·laboració i la responsabilitat, l'eix d'aquesta nova cultura.

Taula de l'Aigua de Terrassa

10 de desembre de 2018